

[Gade]

lisere problemerne og ved at lave et skønmaleri af det, der foreligger her.

Det, jeg hæftede mig ved, var spørgsmålet om at harmonisere miljø- og arbejdsmiljøregler, hvor jeg forstod, at det, hr. Kent Kirk sagde, var, at nu blev vi forpligtet til at harmonisere miljø- og arbejdsmiljøregler. Ja vel, men det interessante er jo så: hvor sidder den magt, der i sidste ende afgør, hvordan de skal se ud? Når vi nu forlader det princip, vi har i dag om, at der skal være enstemmighed, får Kommissionen og Domstolen en fremskudt position.

Jeg kan forstå, at det, de konservative taler for, når de taler om deres grønne Europa, er et grønt Europa, hvor Danmark har deponeret sin traktatfæstede vetoret på dette område hos EF-Domstolen. Jeg siger velbekomme!

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg vil først svare fru Lilli Gyldenkilde.

Jeg synes ikke, jeg forsøgte at lave et skønmaleri. Jeg synes tværtimod, at jeg prøvede på i mit indlæg at gøre det klart, at EF ikke fungerer godt nok, at vi bruger vores ressourcer i EF forkert, bl.a. til grænsekontrol, til fordyrelse af varerne gennem protektionistiske foranstaltninger o.lign. Det betaler vi alle sammen for, og det betyder, at de ressourcer, der er bundet dér, ikke kan bruges til at skabe en sund økonomisk vækst, der kan give yderligere arbejdspladser.

Et af kerneproblemerne i EF i øjeblikket er, at vi ikke samarbejder nok; derfor er der ikke tale om at prøve at male et skønmaleri. Det er derimod et forsøg på at overbevise alle om, at vi nu skal udnytte de muligheder, vi har i EF-samarbejdet, på en sådan måde, at vi kan få frigjort vores ressourcer til oprettelse af flere arbejdspladser for folk i Europa.

Må jeg så sige vedrørende miljøet, som både fru Lilli Gyldenkilde, hr. Albrechtsen og hr. Gade var inde på, at ændringen i forhold til den bestående situation bliver, at miljøspørgsmålene nu kommer med ind i traktaten, kommer med ind i artikel 36 bl.a., og det sikrer, at Danmark også fremover vil kunne fastholde sine egne miljøregler på den betingelse, at de er mere vidtgående end de

regler, man er blevet enige om i Fællesskabet.

Det, der også åbnes mulighed for, er, at Danmark under Rådets behandlinger af de forskellige direktiver kan prøve at presse det generelle niveau, de generelle standarder, for miljøet i EF op, og det skal vi ikke undervurdere, for det vil have enormt stor betydning.

Må jeg til slut sige til hr. Gade, at EF-Domstolen vil have nøjagtig den samme rolle efter traktatændringen, som den har i dag. Der sker absolut ingen ændring i denne institutions placering i EF.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg synes, man er ved at dreje miljødiskussionen helt ud i det skæve. Det er, som om man fuldstændig har glemt baggrunden. Hvem er det, der ustandselig har prøvet at slæbe nogle for EF-Domstolen? Det har bl.a. Danmark gjort gang på gang, og det har andre lande gjort over for Frankrig og andre lande. Det er jo det, vi har EF-Domstolen til.

Vi er da interesseret i en hurtig procedure. Vort erhvervsliv er da interesseret i, at man hurtigt kan gøre en ende på nogle franske, tyske eller andre bestemmelser, der er ved at slå danske virksomheder ud, som har indstillet sig på en eksport, som de går glip af. Man kan ikke både blæse og have mel i munden. Man kan ikke både sige, at vi vil have frit marked, og at danske virksomheder ikke skal mødes af alt det dér, og så samtidig sige: men naturligvis skal vore virksomheder ikke rette sig efter bestemmelserne. Det indtryk, man har af Danmark ude omkring, er, at sådan vil vi gerne optræde. Det ved jeg ikke er meningen her, og det har ikke været meningen hos danske politikere i EF, men vi skal passe på, at vi ikke kommer til at stå i denne sag som nogle, der er vældig begejstrede, så længe vi kan hente en masse fordele, mens vi, så snart vi selv skal ind under en begrænsning, overhovedet ikke er parat til at snakke om sagen, men bare siger nej.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Tak til hr. Erhard Jakobsen, fordi han taler rent ud af posen. Det, det drejer sig om